

Hábærsligari enn hon hevði væntað

Nýggi ríkisumboðsmaðurin var bergtíkin av hóvstákinum í sambandi við skrudgonguna ólavskudag

Vibeke Larsen hevur verið ríkisumboðsmaður í ein mánað, og í sambandi við

skrudgonguna ólavskudag mundu flestu føroyingarnir siggia hana fyrstu ferð.

Hon gekk undir liðini á Ola Breckmann, sum tókst hava nógv at siga frá:

– Hann var ein góður suflørur, heldur ríkisumboðsmaðurin, sum sipar til sjónleikaraverðina, har tað er vanligt við einum teskara,

sum sigur teimum á pallinum, hvat nú skal ganga fyrst seg.

Vibeke Larsen, ríkisumboðsmaður sigur, at hon hevði ikki í smálutum fingið upplýsingar um ólavskrudgonguna, og at hon var

heilt ovfarin av áhuganum fyrri skrudgonguni:

– Eg var bergtíkin, og tað kendist ógvuliga hátíðarligt. Í Danmark kemur folkatingið saman fyrsta týsdag í oktober, men fyrst so at siga allar dagar er talan um ein vanligan týsdag. Tað er gudstænasta í slotskirkjuni, men luttøkan er ikki so stør, sum hon var hesa ferð.

At koma niðan á Vaglin og hoyra manskórið og stóra felagskórið og siggia sangarar og tey, sum vóru komn at siggia og lurta, í føroyskum klæðum var ógvuliga áhugavert. Tað kendist hábærsligt, men samstundis óformligt, tí folk vóru í góðum lag, og tey í skrudgonguni tósaðu saman og heilsaðu upp á tey, sum eygleiddu.

Ríkisumboðsmaðurin heldur, at setanin av løgtinginum var átøkt, sum fer fram í folkatinginum, tað verður sett. Drotningin og onnur umboð fyrri kongahusið eru hjástødd í tinginum, tað sætismálaráðharrin heldur røðu, og tað setur sjálsagt ein serligan dám á.

Lærir føroyskt

Beinanvegin hon var sett í ríkisumboðsmansstarvið segði Vibeke Larsen, at hon fór at leggja nógv orku í at læra seg føroyska málið, og hon er longu fari til verka:

– Eg haldi tað vera eina avgjörda fyrirtreyt í arbeiðinum, at eg sum skjótast í hvussu so er læri at lesa og skilja føroyskt. Ein tydingarmikil partur av starvinum er at sita í løgtinginum og lurta eftir tí, sum har fer fram. Tingskip-

anin er á føroyskum, og lógaruppskotini verða orðað á føroyskum, so tað er neyðugt at læra seg at lesa og skilja talmálið.

Ríkisumboðsmaðurin er longu fari til verka. Hon heldur fri sunnudag, men teir seks gerandisdagarnar er hon millum klokkan 10 og 12 til undirvísing í føroyskum.

Gamli búnin

Aftur og aftur verður havt á orði, tað ólavskrudgongan kemur úr kirkjuni, at tað var nakað serligt yvir tí, tað ríkisumboðsmaðurin gekk í sermerktu búnanum og hugvuni og við sáplinum niður við síðuni.

Hevur nýggi ríkisumboðsmaðurin ikki hugsað um at farið í tann búnan?

– Tað hevur ikki verið upp á tal. Búnin hongur í einum skápi, og eg havi hugsað um, at hann eigur at fáa pláss á einum savni. Sumi eg havi skilt, so hevur hann ikki verið brúktur tær síðstu ferðirnar. Hann stavar frá eini tíð, tað hann avgjørt ikki var at láta til konufolk, greiðir Vibeke Larsen frá.

Ríkisumboðsmaðurin hevur gingið á odda í ólavskrudgonguni, men hesa ferð var hann fluttur longur aftur. Tað órógvur ikki nýggja ríkisumboðsmannin:

– Talan er um føroyska skrudgongu, og tí er tað nátturligt at teir, sum hava abyrgdina av føroyska myndugleikanum, ganga fremstir, og at ríkisumboðsmaðurin sum danskur embættismaður í Føroyum kemur aftaná, sigur Vibeke Larsen.

–nes

Nýggi ríkisumboðsmaðurin, Vibeke Larsen, sigur seg vera heilt ovfarin av tí hábærsliga, ið var yvir ólavskrudgonguni: «Eg var bergtíkin og tað kendist ógvuliga hátíðarligt. Í Danmark kemur folkatingið saman fyrsta týsdag í oktober, men fyrst so at siga allar dagar er talan um ein vanligan týsdag. Tað er gudstænasta í slotskirkjuni, men luttøkan er ikki so stør, sum hon var hesa ferð.» Á stóru myndini tann stóra fjöldin, ið var á Vaglinum, meðan kórsangurin var ólavskudag. Mitt á Tinghúsvellinum kórleioðarinn, Ólavur Hátún, ið stjórnaði stóra kórinum. Á ovuru myndini skiftir ríkisumboðsmaðurin orð við stjóran á løgtingsskrivstovuni, Kristoffer Thomasen. Myndir: Jan Müller

